

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.8.2019 r.
COM(2019) 380 final

2019/0175 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**ustalające uprawnienia do połowów na 2020 rok dla niektórych stad ryb i grup stad ryb
w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/124 w odniesieniu do
uprawnień do połowów w innych wodach**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) w wyniku eksploatacji żywych zasobów morza populacje poławianych gatunków muszą być odbudowywane i utrzymywane powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów (MSY). Jednym z istotnych narzędzi w tym kontekście jest coroczne ustalanie uprawnień do połowów w formie całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) i kwot.

W rozporządzeniu (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiającym wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada doprecyzowano wartości śmiertelności połowowej wyrażone w postaci przedziałów, które zastosowano w niniejszym wniosku z myślą o osiągnięciu celów WPRyb, w szczególności uzyskania i utrzymania MSY.

Celem niniejszego wniosku jest ustalenie uprawnień do połowów przysługujących państwom członkowskim w 2020 r. w odniesieniu do stad ryb Morza Bałtyckiego o najwyższej wartości handlowej. W celu uproszczenia i zwiększenia przejrzystości podejmowanych corocznie decyzji w sprawie TAC i kwot uprawnienia do połowów w wodach Morza Bałtyckiego są od 2006 r. ustalane odrębnym rozporządzeniem.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

We wniosku ustanawia się kwoty na poziomach zgodnych z celami rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa.

• Spójność z innymi politykami Unii

Proponowane środki są zgodne z celami i zasadami wspólnej polityki rybołówstwa i są spójne z polityką Unii w zakresie zrównoważonego rozwoju.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Wniosek jest przedmiotem wyłącznej kompetencji Unii, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. d) TFUE. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

• Proporcjonalność

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Wspólna polityka rybołówstwa jest polityką wspólną. Zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE na Radzie spoczywa obowiązek przyjęcia środków dotyczących ustalania i przydziału uprawnień do połowów.

W przedmiotowym rozporządzeniu Rady przydziela się uprawnienia do połowów państwom członkowskim. Z uwzględnieniem przepisów art. 16 ust. 6 i 7 oraz art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 państwa członkowskie mają swobodę rozdzielania tych uprawnień między regiony lub podmioty gospodarcze zgodnie z kryteriami określonymi w wymienionych artykułach. Dlatego też państwa członkowskie dysponują szerokimi możliwościami

w zakresie podejmowania decyzji dotyczących wybranego przez nie społecznego lub ekonomicznego modelu korzystania z przydzielonych im uprawnień do połowów.

Niniejszy wniosek nie ma żadnych nowych konsekwencji finansowych dla państw członkowskich. Rada przyjmuje rozporządzenie tego typu co roku i istnieją już publiczne i prywatne środki służące jego wdrażaniu.

- **Wybór instrumentów**

Proponowany instrument: rozporządzenie.

Niniejszy wniosek dotyczy zarządzania rybołówstwem w oparciu o art. 43 ust. 3 TFUE.

3. WYNIKI OCEN EX-POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W oparciu o komunikat Komisji w sprawie konsultacji dotyczących uprawnień do połowów na 2020 r. w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (COM(2019) 274 final) zasięgnięto opinii Regionalnego Komitetu Doradczego ds. Morza Bałtyckiego. Wniosek opiera się na opinii naukowej Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES). We wniosku uwzględniono wstępne opinie wyrażone przez różne zainteresowane strony, dotyczące wszystkich odnośnych stad ryb, w takim zakresie, w jakim było to możliwe bez powodowania sprzeczności z istniejącą polityką lub pogorszenia stanu wrażliwych zasobów.

Opinie naukowe na temat ograniczeń połowowych były również przedmiotem dyskusji z państwami członkowskimi w ramach regionalnego forum BALTFISH w czerwcu 2019 r.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Organizacja naukowa, z którą przeprowadzono konsultacje, to Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES).

Każdego roku Unia zwraca się do ICES o opinie naukowe na temat stanu stad ryb o dużej wartości handlowej. Otrzymane opinie dotyczą wszystkich stad ryb w Morzu Bałtyckim, a wartości TAC proponowane są w odniesieniu do stad o najwyższej wartości handlowej (www.ices.dk/community/advisory-process/Pages/Latest-advice.aspx).

- **Ocena skutków**

Wniosek stanowi część podejścia długoterminowego, zgodnie z którym poziom połowów jest stopniowo ograniczany do poziomów gwarantujących długoterminowe zrównoważenie i na tych poziomach utrzymywany. Wynikiem stosowania takiego podejścia ma być stabilna presja połowowa, wyższe kwoty, a co za tym idzie, podniesienie dochodów rybaków i ich rodzin. Oczekuje się, że zwiększone wyładunki będą korzystne dla przemysłu rybnego, konsumentów, sektora przetwórstwa i handlu, a także dla pozostałych części sektora pomocniczego związanego z połowami przemysłowymi i rekreacyjnymi.

Decyzje podjęte w sprawie uprawnień do połowów w Morzu Bałtyckim w ostatnich latach przyniosły pozytywne rezultaty w postaci obniżenia śmiertelności połowowej we wszystkich stadach, poza jednym, do poziomu zgodnego z przedziałami MSY w momencie ustalania TAC oraz w postaci odbudowy zasobów i przywrócenia równowagi między zdolnością połowową a uprawnieniami do połowów. Niestety, stado dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego znalazło się pod dużą presją w 2019 r. i jego poziom nie będzie zgodny z MSY ani w 2020 r., ani najprawdopodobniej w kolejnych latach. Konieczne są zatem dalsze postępy w odbudowie wszystkich stad (niektóre z nich utrzymują się nadal

poniżej bezpiecznych limitów biomasy) oraz zapewnienie liczebności wszystkich stad na poziomie zgodnym z MSY.

Biorąc pod uwagę powyższe, wniosek Komisji doprowadziłby do zmniejszenia uprawnień do połowów w odniesieniu do stad śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego o 71 %, stad śledzia atlantyckiego w środkowej części Morza Bałtyckiego o 10 %, stad śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej o 27 %, stad gładzicy o 32 %, stad łososa w basenie środkowym o 5 %, stad szprota o 25 % i stad dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego o 68 %. W odniesieniu do dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego ICES poinformowała, że nie będzie w stanie przedstawić danych liczbowych dotyczących nieuniknionych przyłówów w 2020 r. przed przyjęciem przez Radę rozporządzenia w październiku tego roku. Komisja szacuje, że uprawnienia do połowów wschodniobałtyckiego dorsza atlantyckiego zmniejszą się. Wniosek Komisji zwiększyłby o 11 % uprawnienia do połowów śledzia atlantyckiego w Zatoce Ryskiej i utrzymałby je na tym samym poziomie w odniesieniu do łososa atlantyckiego w Zatoce Fińskiej.

Wpływ gospodarczy wniosków dotyczących 2020 r. będzie zatem polegał na ograniczeniu dla flot we wszystkich państwach członkowskich. W ujęciu ogólnym wniosek Komisji przewiduje ok. 469 000 ton uprawnień do połowów w Morzu Bałtyckim, co stanowi spadek o 23,6 % w porównaniu z rokiem 2019. W wieloletnim planie na rzecz Morza Bałtyckiego (MAP) przewidziano, że TAC dla zdrowych stad można ustalić w przedziale przekraczającym wartość punktu MSY (tzw. „górna granica MSY”), w szczególności w celu ograniczenia zmian między następującymi po sobie latami do nie więcej niż 20 %. Komisja nie proponuje jednak zastosowania tej opcji, ponieważ w przypadku stad śledzia atlantyckiego w zachodniej części Bałtyku oraz stad dorsza atlantyckiego w zachodniej i wschodniej części Bałtyku biomasa stada jest poniżej bezpiecznych granic biologicznych. Ponadto szprot opiera się na jednym tylko odpowiednim roczniku, w związku z czym ICES szacuje, że w nadchodzących latach biomasa zmniejszy się. Stosowanie górnej granicy przedziału MSY grozi obecnie pogłębieniem przyszłych spadków liczebności. Ponadto w odniesieniu do stada śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej ICES wystosowała opinię z zachowaniem zasady ostrożności, w której nie znalazły się przedziały MSY. Gładzica jest gatunkiem stanowiącym przyłów w ramach MAP, zatem ICES nie przedstawia w tym przypadku przedziałów MSY. Ponadto w ramach MAP zezwala się również na stosowanie górnej granicy przedziału MSY w odniesieniu do zdrowych stad w połowach wielogatunkowych, w przypadku gdy jest to konieczne do osiągnięcia celów WPRyb i MAP. Chociaż połowy śledzia atlantyckiego są połowami wielogatunkowymi, Komisja nie proponuje zastosowania górnej granicy przedziału MSY w odniesieniu do śledzia w środkowym Bałtyku, ponieważ stado opiera się na jednym tylko odpowiednim roczniku, a śledź jest poławiany w połowach wielogatunkowych z dorszem, którego stan pogarsza się.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Wniosek zachowuje elastyczność w stosowaniu mechanizmów wymiany kwot, które wprowadzono już w rozporządzeniach w sprawie uprawnień do połowów na wodach Morza Bałtyckiego w poprzednich latach. W stosunku do organów publicznych (unijnych lub krajowych) nie proponuje się żadnych nowych elementów ani procedur administracyjnych, które mogłyby doprowadzić do zwiększenia obciążenia administracyjnego.

Niniejszy wniosek dotyczy przyjęcia rozporządzenia na 2020 r. i w związku z tym nie zawiera klauzuli przeglądu.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet UE.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Monitorowanie wykorzystania uprawnień do połowów w formie całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) i kwot wprowadzono rozporządzeniem Rady (WE) nr 1224/2009.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Wniosek ustala na 2020 r. uprawnienia do połowów dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, obowiązujące państwa członkowskie prowadzące połowy w Morzu Bałtyckim.

Dnia 20 lipca 2016 r.¹ wszedł w życie nowy plan wieloletni dotyczący połowów w Morzu Bałtyckim. Zgodnie z postanowieniami tego planu uprawnienia do połowów ustala się zgodnie z celami planu i zgodnie z docelowymi poziomami śmiertelności połowowej określonymi w najlepszych dostępnych opiniach naukowych, w szczególności dostarczanych przez ICES lub podobny niezależny organ naukowy. Jeżeli biomasa stada jest niższa niż przedstawione w najlepszych opiniach naukowych punkty odniesienia, uprawnienia do połowów ustala się na poziomie odpowiadającym śmiertelności połowowej, którą się proporcjonalnie obniża, aby uwzględnić spadek biomasy stada.

Uprawnienia do połowów określone są zgodnie z art. 16 ust. 1 (w odniesieniu do zasady względnej stabilności) i art. 16 ust. 4 (w odniesieniu do celów wspólnej polityki rybołówstwa i zasad przewidzianych w planach wieloletnich) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

W stosownych przypadkach, w celu określenia kwot UE w odniesieniu do stad eksploatowanych wspólnie z Federacją Rosyjską, odpowiednie ilości tych zasobów zostały odjęte od TAC zalecanych przez ICES. Poziomy TAC oraz kwoty przydzielone państwom członkowskim podano w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

W odniesieniu do stada śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego liczebność stada oszacowana przez ICES jest nadal niższa od punktu odniesienia biomasy tarłowej, poniżej którego zdolność reprodukcyjna może być ograniczona (B_{lim}) zgodnie z ustaleniami ICES. Art. 5 rozporządzenia (UE) 2016/1139 zawiera wymóg, aby w przypadku gdy naukowa opinia naukowa wskazuje, że biomasa stada spadła poniżej B_{lim} , wprowadzać środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego przywrócenia przedmiotowego stada do poziomów zgodnych z poziomem umożliwiającym osiągnięcie MSY. Aby osiągnąć taki poziom, po pierwsze, uprawnienia do połowów w odniesieniu do danego stada należy ustalać na poziomie odpowiadającym śmiertelności połowowej niższej od wyższego zakresu przedziału F_{MSY} oraz, po drugie, należy zastosować kolejne środki zaradcze. Biorąc pod uwagę zmniejszenie biomasy stada śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego, Komisja proponuje zastosować przepisy art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1139 do ustalenia TAC na poziomie niższym niż przedział F_{MSY} . Komisja proponuje zastosowanie dolnej wartości przedziału i dodatkowe ograniczenie. Skutkiem tego jest TAC na poziomie 2 651 ton (-71 %), co według ICES pozwoli na osiągnięcie do 2022 r. poziomu biomasy powyżej B_{lim} .

W odniesieniu do stada dorsza atlantyckiego we wschodniej części Bałtyku po kilku latach ICES była ponownie w stanie przeprowadzić ocenę analityczną. ICES nie mogła jednak określić wartości liczbowych przedziałów śmiertelności połowowej MSY. Ponadto ICES oszacowała, że wielkość stada była niższa niż B_{lim} i że w perspektywie średnioterminowej

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stada dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1).

pozostanie ona na poziomie niższym niż B_{lim} , nawet przy całkowitym wstrzymaniu połowów. Dlatego też w lipcu 2019 r. Komisja wprowadziła środki nadzwyczajne, w których zdecydowała, że do końca roku zakazuje się połowów dorsza atlantyckiego w obszarach o odpowiedniej liczebności dorsza we wschodniej części Morza Bałtyckiego. Skuteczniejszym sposobem ograniczenia połowów jest jednak zakaz ukierunkowanych połowów i ustanowienie bardzo ograniczonego TAC wyłącznie w odniesieniu do przyłowów. Komisja zwróciła się do ICES o dostarczenie odpowiednich danych liczbowych, ale ICES poinformowała, że nie będzie w stanie przedstawić danych liczbowych dotyczących nieuniknionych przyłowów w 2020 r. przed przyjęciem przez Radę rozporządzenia w październiku tego roku. Komisja szacuje, że uprawnienia do połowów w odniesieniu do dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego spadną o [...]%. Komisja zamierza przedstawić wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia w sprawie uprawnień do połowów na 2020 r., gdy tylko dane liczbowe dotyczące nieuniknionych przyłowów na 2020 r. zostaną przedstawione przez ICES. Ponadto, biorąc pod uwagę stan stada dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego oraz opinię ICES, zgodnie z którą zamknięcie tarlisk może przynieść dodatkowe korzyści dla tego stada, czego nie można osiągnąć wyłącznie przy pomocy TAC (np. zwiększony nabór dzięki niezakłóconemu tarłu), okres tymczasowego zamknięcia tarlisk letnich zostanie przedłużony, a jego zakres rozszerzony. Ponadto połowy rekreacyjne są zabronione, ponieważ złowione w ich ramach ilości stają się znaczące w chwili, gdy TAC zmniejsza się do bardzo ograniczonego TAC dotyczącego przyłowu.

Proponowane TAC dla stad śledzia atlantyckiego w środkowym Bałtyku i Zatoce Ryskiej, jak również proponowane TAC dla szprota, łososia atlantyckiego w basenie środkowym i dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego odpowiadają śmiertelności połowowej na poziomie MSY zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2016/1139. W odniesieniu do łososia atlantyckiego w basenie środkowym Finlandia i Estonia zwróciły się z wnioskiem o utrzymanie wprowadzonej w zeszłym roku ograniczonej elastyczności między obszarami, czyli o przedłużenie obowiązywania przepisów. Jeśli chodzi o stado dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego, jako że ICES wskazuje, że stan stada jest zagrożony i znów się pogarsza, ponownie wprowadzono przedłużone i rozszerzone zimowe zamknięcie tarlisk, ponieważ ICES uważa, że takie zamknięcia mogą przynieść dodatkowe korzyści, których nie można osiągnąć dzięki samemu TAC. Ponieważ połowy rekreacyjne przyczyniają się w znacznym stopniu do śmiertelności połowowej, limit ilościowy dla połowów rekreacyjnych zmniejsza się w takim samym stopniu jak w przypadku TAC. Ponadto w związku z tym, że w dorsz atlantycki z wschodniej i zachodniej części Morza Bałtyckiego mieszają się w podrejonie 24 oraz w następstwie środków nadzwyczajnych wprowadzonych w 2019 r. zabronione jest prowadzenie ukierunkowanych połowów dorsza, przy czym dozwolone są jedynie nieuniknione przyłowy w odległości powyżej sześciu mil morskich od brzegu w podrejonie 24. Ponadto, w celu stworzenia równych warunków działania we wschodniej części Morza Bałtyckiego w obszarze zarządzania zasobami dorsza atlantyckiego, rybołówstwo rekreacyjne w odległości powyżej sześciu mil morskich od brzegu jest zakazane w podrejonie 24, ponieważ dorsz ze wschodniej części Morza Bałtyckiego występuje głównie w tych obszarach.

TAC dla gładzicy odpowiada łącznym opiniom naukowym dotyczącym MSY w odniesieniu do stad w podrejonach 21–23 oraz podejściu opracowanemu przez ICES mającemu zastosowanie do stad w podrejonach 24–32, w przypadku których dane są niekompletne. TAC dla łososia atlantyckiego w Zatoce Fińskiej i dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego są zgodne z podejściem opracowanym przez ICES mającym zastosowanie do stad, w przypadku których dane są niekompletne.

W rozporządzeniu Rady (WE) nr 847/96 wprowadzono dodatkowe warunki dotyczące corocznego zarządzania TAC, w tym przepisy dotyczące elastyczności określone w art. 3 i 4, odpowiednio w odniesieniu do stad objętych przezornościowymi i analitycznymi TAC. Na podstawie art. 2 tego rozporządzenia, ustalając TAC, Rada określa stada, w odniesieniu do których art. 3 i 4 nie mają zastosowania, w szczególności na podstawie biologicznego stanu zasobów. Niedawno wprowadzono mechanizm elastyczności odnoszący się do wszystkich stad, których dotyczy obowiązek wyładunku na podstawie art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. W związku z tym, w celu uniknięcia nadmiernej elastyczności, która podważyłaby zasady racjonalnej i odpowiedzialnej eksploatacji żywych zasobów morza i utrudniłaby realizację celów wspólnej polityki rybołówstwa, należy jasno określić, że art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 mają zastosowanie tylko wówczas, gdy państwa członkowskie nie korzystają z elastyczności pomiędzy poszczególnymi latami określonej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia 1380/2013.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

ustalające uprawnienia do połowów na 2020 rok dla niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/124 w odniesieniu do uprawnień do połowów w innych wodach

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹ nałożono wymóg ustanowienia środków ochronnych, z uwzględnieniem dostępnych opinii naukowych, technicznych i ekonomicznych, obejmujących w stosownych przypadkach sprawozdania przygotowane przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa i inne organy doradcze, jak również z uwzględnieniem wszelkich opinii otrzymanych od komitetów doradczych, które powołano dla odpowiednich obszarów geograficznych lub dziedzin kompetencji, oraz wspólnych zaleceń wydanych przez państwa członkowskie.
- (2) Rada zobowiązana jest do przyjęcia środków dotyczących ustalenia i przydziału uprawnień do połowów, w tym – w stosownych przypadkach – określonych warunków funkcjonalnie z nimi związanych. Uprawnienia do połowów należy przydzielić państwom członkowskim w taki sposób, by zapewnić względną stabilność działalności połowowej każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do każdego stada lub rodzaju rybołówstwa, i z należyтым uwzględnieniem celów wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013.
- (3) Art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 stanowi, że cel WPRyb polega na osiągnięciu współczynnika eksploatacji na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY) w miarę możliwości do 2015 r., a w sposób stopniowy i narastający – najpóźniej do 2020 r.
- (4) Całkowite dopuszczalne połowy (TAC) należy zatem ustalać, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013, na podstawie dostępnych opinii naukowych, z uwzględnieniem aspektów biologicznych i społeczno-gospodarczych, przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwego traktowania poszczególnych sektorów rybołówstwa, jak również biorąc pod uwagę opinie wyrażane podczas konsultacji z zainteresowanymi stronami.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

- (5) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139² ustanowiono wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza atlantyckiego, śledzia atlantyckiego i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada („plan”). Plan ma na celu zapewnienie, aby eksploatacja żywych zasobów morza pozwalała na odtwarzanie i utrzymywanie populacji poławianych gatunków powyżej poziomów pozwalających zapewnić maksymalny podtrzymywalny połów. W tym celu jak najszybciej, w sposób stopniowy i narastający, do 2020 r. należy dla tych stad osiągnąć docelową śmiertelność połowową wyrażoną w postaci przedziałów. Limity połowowe mające zastosowanie w 2020 r. do stad dorsza atlantyckiego, śledzia atlantyckiego i szprota w Morzu Bałtyckim należy ustalić z myślą o osiągnięciu celów przedmiotowego planu.
- (6) Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES) wskazała, że biomasa stada śledzia atlantyckiego w podrejonach 20–24 w zachodniej części Morza Bałtyckiego jest nadal niższa od punktu odniesienia biomasy tarłowej, poniżej którego zdolność reprodukcyjna może być ograniczona (B_{lim}). W związku z tym ICES wydała w swojej rocznej opinii z dnia 29 maja 2019 r. opinię naukową, zgodnie z którą należy całkowicie zaprzestać połowów. Zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1139 należy zatem wprowadzić wszystkie odpowiednie środki zaradcze, aby zapewnić szybkie przywrócenie liczebności przedmiotowego stada do poziomów wyższych niż poziom pozwalający uzyskać MSY. Ponadto przepis ten wymaga wprowadzenia dalszych środków zaradczych. W tym celu należy uwzględnić harmonogram realizacji ogólnych celów wspólnej polityki rybołówstwa, a w szczególności przedmiotowego planu, ze względu na oczekiwane skutki wprowadzonych środków zaradczych oraz konieczność zapewnienia korzyści ekonomicznych, społecznych i w zakresie zatrudnienia, zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. W związku z tym zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1139 uprawnienia do połowów w odniesieniu do stada śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego należy ustalić na poziomie poniżej przedziału śmiertelności połowowej, jako że poziom ten uwzględnia spadek biomasy.
- (7) W odniesieniu do stada dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego ICES mogła przedstawić po raz pierwszy od kilku lat ocenę analityczną. Oszacowała, że biomasa jest niższa niż B_{lim} i że w perspektywie średnioterminowej pozostanie ona na poziomie niższym niż B_{lim} nawet przy całkowitym wstrzymaniu połowów. W związku z tym ICES wydała opinię naukową, zgodnie z którą należy całkowicie zaprzestać połowów w 2020 r. ICES nie potrafiła jednak określić wartości liczbowych przedziałów śmiertelności połowowej MSY. W oparciu o ocenę stad i w celu jak najszybszego zareagowania Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1248 ustanawiające nadzwyczajne środki w celu zmniejszenia poważnego zagrożenia dla ochrony stada dorsza atlantyckiego (*Gadus morhua*) we wschodniej części Morza Bałtyckiego³. Zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1139 należy zatem przyjąć uprawnienia do połowów

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1139 z dnia 6 lipca 2016 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te stada, zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (Dz.U. L 191 z 15.7.2016, s. 1).

³ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1248 z dnia 22 lipca 2019 r. ustanawiające środki w celu zmniejszenia poważnego zagrożenia dla ochrony stada dorsza atlantyckiego (*Gadus morhua*) ze wschodniej części Morza Bałtyckiego (Dz.U. L 195 z 23.7.2019, s. 2).

na 2020 r. tak, aby zapewnić szybkie przywrócenie liczebności przedmiotowego stada do poziomów wyższych niż poziom pozwalający uzyskać MSY.

- (8) Jeżeli uprawnienia do połowów dla dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego byłyby ustalone na poziomie wskazanym w opinii naukowej, obowiązek wyładunku wszystkich połowów uzyskanych w ramach połowów wielogatunkowych z przyłowami tych stad doprowadziłby do występowania zjawiska „gatunków dławiących”. W celu osiągnięcia właściwej równowagi między kontynuowaniem połowów ze względu na potencjalnie poważne skutki społeczno-gospodarcze a potrzebą osiągnięcia dobrego stanu biologicznego tych stad, biorąc pod uwagę, że w połowach wielogatunkowych trudno jest jednocześnie poławiać wszystkie gatunki na poziomach zgodnym z maksymalnym podtrzymywalnym poziomem, należy ustanowić specjalne TAC dla przyłowów dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego. Poziom TAC powinien być taki, by nie nastąpił wzrost śmiertelności i by stanowił on zachętę do poprawy selektywności i unikania przyłowów.
- (9) Ponadto zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1139 należy wprowadzić dodatkowe środki zaradcze, aby zapewnić szybkie przywrócenie stada do poziomów wyższych niż poziom pozwalający uzyskać MSY. Opinie naukowe wskazują, że szczególnie zamykanie tarlisk może przynieść dodatkowe korzyści dla stada, których nie da się osiągnąć jedynie za pomocą całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC), na przykład zwiększony nabór dzięki niezakłóconemu tarłu. Ze względu na stan stada dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego należy rozszerzyć zakres i ramy czasowe obecnego letniego zamykania tarliska wschodniobałtyckiego dorsza atlantyckiego. Opinie naukowe wskazują ponadto, że stosunkowo duże znaczenie połowów rekreacyjnych dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego zależy od poziomu TAC. Biorąc pod uwagę bardzo duże zmniejszenie TAC, ilości złowione w ramach połowów rekreacyjnych uznaje się za znaczne. Należy zatem zakazać połowów rekreacyjnych dorsza atlantyckiego w podrejonach 25–26, gdzie stada dorsza wschodniobałtyckiego są najbardziej obfite.
- (10) W odniesieniu do stada dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego opinia naukowa wskazuje, że połowy rekreacyjne przyczyniają się w znacznym stopniu do ogólnej śmiertelności połowowej tego stada. Biorąc pod uwagę obecny stan tego stada i zmniejszenie TAC, należy zmniejszyć dzienny limit ilościowy na rybaka rekreacyjnego. Pozostaje to bez uszczerbku dla zasady względnej stabilności mającej zastosowanie do komercyjnej działalności połowowej. Ponadto opinie naukowe wskazują, że stada dorsza z zachodniej i wschodniej części Bałtyku miesza się w podrejonie 24. W celu ochrony wschodniobałtyckiego stada dorsza atlantyckiego i zapewnienia równych warunków działania we wschodniej części Morza Bałtyckiego w obszarze zarządzania zasobami dorsza atlantyckiego należy ograniczyć stosowanie TAC w podrejonie 24 do przyłowów dorsza, z wyjątkiem przypadków, w których rybacy prowadzą połowy przybrzeżne na niewielką skalę i przy użyciu narzędzi biernych, w obszarach do sześciu mil morskich od brzegu, gdzie głębokość wody jest mniejsza niż 20 metrów, ponieważ w tych płytkich obszarach przybrzeżnych dominują zachodniobałtyckie stada dorsza atlantyckiego. W związku z tym, w celu zapewnienia równych warunków działania w podrejonach 25–26, połowy rekreacyjne dorsza atlantyckiego w podrejonie 24 powinny być zakazane w odległości ponad sześciu mil morskich od brzegu. Ponadto, biorąc pod uwagę zagrożony stan stada oraz fakt, że opinie naukowe wskazują, że zamknięcie

tarlisk może przynieść dodatkowe korzyści dla stada, których nie da się osiągnąć jedynie dzięki TAC – jest to na przykład zwiększony nabór dzięki niezakłóconemu tarłu – należy ponownie wprowadzić zimowe zamknięcie tarlisk.

- (11) Aby zagwarantować pełne wykorzystanie uprawnień do połowów przybrzeżnych, należy wprowadzić ograniczoną elastyczność między obszarami w odniesieniu do łososia atlantyckiego z podrejonów ICES 22–31 do podrejonu ICES 32 dla państw członkowskich, które zwróciły się o taką elastyczność.
- (12) Zgodnie z opinią ICES, jeśli chodzi o połowy łososia atlantyckiego, 32 % tych połowów jest błędnie raportowanych, przede wszystkim jako połowy troci wędrownej. Z racji tego, że większość troci wędrownej w Morzu Bałtyckim jest eksploatowana w obszarach przybrzeżnych, należy zakazać połowów troci wędrownej poza obszarem czterech mil morskich i ograniczyć przyłowy troci wędrownej do 3 % połączonych połowów troci wędrownej i łososia atlantyckiego, co przyczyni się do zapobiegania nieprawidłowemu raportowaniu połowów łososia atlantyckiego jako połowów troci wędrownej.
- (13) Korzystanie z uprawnień do połowów określonych w niniejszym rozporządzeniu podlega przepisom rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009⁴, w szczególności jego art. 33 i 34, które dotyczą rejestrowania połowów i nakładu połowowego oraz przekazywania Komisji danych dotyczących wyczerpania uprawnień do połowów. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem określić kody dotyczące wyładunków ryb ze stad objętych niniejszym rozporządzeniem, które to kody państwa członkowskie mają stosować, przysyłając dane Komisji.
- (14) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 847/96⁵ wprowadzono dodatkowe ustalane z roku na rok warunki zarządzania TAC, w tym w art. 3 i 4 przepisy dotyczące elastyczności w odniesieniu do zasobów objętych TAC przezornościowymi i analitycznymi. Na podstawie art. 2 tego rozporządzenia przy ustalaniu TAC Rada ma określić stada, w odniesieniu do których nie stosuje się art. 3 lub 4, w szczególności na podstawie biologicznego stanu zasobów. Ostatnio w odniesieniu do wszystkich stad objętych obowiązkiem wyładunku na podstawie art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 wprowadzono mechanizm elastyczności obejmującej kolejny rok. W związku z tym w celu uniknięcia nadmiernej elastyczności, która podważyłaby zasadę racjonalnej i odpowiedzialnej eksploatacji żywych zasobów morza, utrudniłaby realizację celów WPRyb i pogorszyłaby biologiczny stan stad, należy ustalić, że art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 mają zastosowanie w odniesieniu do TAC analitycznych tylko wówczas, gdy nie korzysta się z elastyczności obejmującej kolejny rok określonej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (15) W oparciu o nowe opinie naukowe należy na okres od dnia 1 listopada 2019 r. do dnia 31 października 2020 r. ustalić wstępny TAC dotyczący okowiela w rejonie ICES 3a i wodach Unii rejonu ICES 2a i podobszaru ICES 4.

⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalane z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3).

- (16) Aby nie zakłócić działalności połowowej oraz zapewnić unijnym rybakom środki utrzymania, niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od dnia 1 stycznia 2020 r. Niniejsze rozporządzenie powinno jednak mieć zastosowanie do okowienia w rejonie ICES 3a i w wodach Unii rejonu ICES 2a oraz podobszaru ICES 4, od dnia 1 listopada 2019 r. do dnia 31 października 2020 r. W związku z pilnym charakterem niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustala się uprawnienia do połowów w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim na rok 2020 oraz zmienia się niektóre uprawnienia do połowów w innych wodach ustalone w rozporządzeniu (UE) 2019/124⁶.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do unijnych statków rybackich prowadzących działalność na Morzu Bałtyckim.
2. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do połowów rekreacyjnych, jeżeli zostały one wyraźnie wskazane w odnośnych przepisach.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają definicje zawarte w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Ponadto stosuje się następujące definicje:

- 1) „podrejon” oznacza podrejon ICES Morza Bałtyckiego, jak określono w załączniku III do rozporządzenia Rady (WE) nr 218/2009⁷;
- 2) „całkowity dopuszczalny połów” (TAC) oznacza wielkość połowów z każdego stada, którą można złowić w okresie jednego roku;

⁶ Rozporządzenie Rady (UE) 2019/124 z dnia 30 stycznia 2019 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2019 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 29 z 31.1.2019, s. 1).

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (wersja przekształcona) (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

- 3) „kwota” oznacza część TAC przydzieloną Unii, państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu;
- 4) „połowy rekreacyjne” oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której zasoby biologiczne są eksploatowane do takich celów jak rekreacja, turystyka lub sport.

ROZDZIAŁ II

UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW

Artykuł 4

TAC i przydziały

Wielkości TAC, kwoty oraz – w stosownych przypadkach – warunki, które są funkcjonalnie z nimi związane, określono w załączniku.

Artykuł 5

Przepisy szczególne dotyczące przydziału uprawnień do połowów

Przydział uprawnień do połowów dla państw członkowskich określony w niniejszym rozporządzeniu pozostaje bez uszczerbku dla:

- a) wymian dokonywanych zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- b) odliczeń i ponownych przydziałów dokonywanych zgodnie z art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- c) dodatkowych wyladunków dozwolonych na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 lub art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- d) ilości zatrzymanych zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 lub przeniesionych na podstawie art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- e) odliczeń dokonywanych na podstawie art. 105 i 107 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

Artykuł 6

Warunki wyladunku połowów i przyłowów

Stada gatunków niebędących gatunkami docelowymi znajdujące się w bezpiecznych granicach biologicznych, o których mowa w art. 15 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, i kwalifikujące się do celów odstępstwa od obowiązku odliczania połowów od odpowiednich kwot określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Środki dotyczące połowów rekreacyjnych dorsza atlantyckiego w podrejonach 22–26

1. W ramach połowów rekreacyjnych w podrejonach 22–24 zatrzymywać można nie więcej niż dwa osobniki dorsza atlantyckiego dziennie na rybaka.
2. Połowy rekreacyjne są zabronione w podrejonie 24 w odległości powyżej sześciu mil morskich mierzonych od linii podstawowych oraz w podrejonach 25–26.
3. Ust. 1 i 2 pozostają bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych środków krajowych.

Artykuł 8

Środki dotyczące połowów troci wędrownej i łososa atlantyckiego w podrejonach 22–32

1. Od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2020 r. statkom rybackim zakazuje się połowów troci wędrownej poza obszarem czterech mil morskich mierzonym od linii podstawowych w podrejonach 22–32. Podczas połowów łososa atlantyckiego w tych wodach przyłowy troci wędrownej nie mogą przekraczać 3 % całkowitego połowu łososa atlantyckiego i troci wędrownej znajdujących się w dowolnym momencie na statku lub wyladowanych po każdym rejsie połowowym. Kapitanowie statków połowiących łososa atlantyckiego w tych wodach zapewniają możliwość monitorowania ich działalności połowowej w dowolnym momencie przez organy kontrolne państwa członkowskiego. W tym celu te statki rybackie mogą być na przykład wyposażone w satelitarny system monitorowania statków (VMS) lub równoważny elektroniczny system monitorowania certyfikowany przez organ kontrolny.
2. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych środków krajowych.

Artykuł 9

Elastyczność

1. Jeżeli w załączniku do niniejszego rozporządzenia nie określono inaczej, art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 stosuje się do stad, dla których obowiązuje TAC przezornościowy, a art. 3 ust. 2 i 3 oraz art. 4 tego rozporządzenia stosuje się do stad, dla których obowiązuje TAC analityczny.
2. Art. 3 ust. 2 i 3 oraz art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 nie mają zastosowania, jeżeli państwo członkowskie korzysta z elastyczności obejmującej kolejny rok przewidzianej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 10

Przekazywanie danych

Państwa członkowskie, przesyłając Komisji zgodnie z art. 33 i 34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 dane odnoszące się do ilości ryb złowionych lub wyladowanych, stosują kody stad określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 11

Zmiana rozporządzenia (UE) 2019/124

W załączniku IA do rozporządzenia (UE) 2019/124 wprowadza się następujące zmiany:
tabela zawierająca uprawnienia do połowów okowielu i powiązanych przyłowów w rejonie ICES 3a i w wodach Unii rejonu ICES 2a i podobszaru ICES 4 otrzymuje brzmienie:

Gatunek:	Okowiel i powiązane przyłow		Obszar:	3a; wody Unii obszarów 2a i 4
	<i>Trisopterus esmarkii</i>			(NOP/2A3A4.)
Rok	2019	2020	TAC analityczny	
Dania	54 949 ⁽¹⁾ (³)	pm ⁽⁶⁾	Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96	
Niemcy	11 ⁽¹⁾ (²)(³)	pm ⁽⁶⁾	Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96	
Holandia	40 ⁽¹⁾ (²)(³)	pm ⁽⁶⁾		
Unia	55 000 ⁽¹⁾ (³)	pm ⁽⁶⁾		
Norwegia	14 500 ⁽⁴⁾	pm		
Wyspy Owcze	5 000 ⁽⁵⁾	pm		
TAC	Nie dotyczy	Nie dotyczy		

1)	Przyłow płamki i wiflinka mogą stanowić do 5 % kwoty OT2/*2A3A4). Przyłow płamki i wiflinka odjęte od kwoty zgodnie z niniejszym przepisem oraz przyłow gatunków odjęte od kwoty zgodnie z art. 15 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 nie mogą łącznie przekraczać 9 % kwoty.
2)	Kwotę można poławiać wyłącznie w wodach Unii obszarów ICES 2a, 3a i 4.
3)	Kwota Unii może być poławiana wyłącznie od dnia 1 listopada 2018 r. do dnia 31 października 2019 r.
4)	Stosuje się kratownicę sortującą.
5)	Stosuje się kratownicę sortującą. Łącznie z maksymalnie 15 % nieuniknionych przyłowów (NOP/*2A3A4), które należy odjąć od tej kwoty.
6)	Kwota Unii może być poławiana od dnia 1 listopada 2019 r. do dnia 31 października 2020 r.”.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r., z wyjątkiem art. 11, który stosuje się od dnia 1 listopada 2019 r. do dnia 31 października 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*